

та молоді, усі опитані експерти одностайно відмічали наявність еволюції в ситуації з торгівлею людьми в Україні, зокрема змінюються методи та підходи злочинних угруповань, методи вербування, групи ризику. Зміни мають наступні прояви:

1. Потерпілими від торгівлі людьми стають і чоловіки.
2. Торговці висувають більше вимог до "якості товару".
3. Нові місця пошуку товару. Торговці переходять до вербування усільську місцевість.
4. Поширюється внутрішня торгівля з метою втягнення до порнобізнесу та проституції дітей, в тому числі на замовлення іноземців.
5. Змінюються форми торгівлі людьми, шляхи вивезення, зростають масштаби проблеми.

Це є свідченням недостатньої ефективності правової та організаційної протидії торгівлі людьми в Україні. Хоча українське законодавство передбачає досить суворе покарання за торгівлю людьми, однак, зважаючи на те, що залишається мотивація у людей для виїзду за кордон і високі прибутки у тих, хто вивозить, найближчим часом, поки не запрацюють міжнародні механізми, передбачені Конвенцією ООН, змін не відбудеться. Саме тому мають бути сформовані національні стратегії протидії, що базуються на глибокому розумінні проблеми торгівлі людьми та її динаміки у суспільстві.

МОВА ВЗАЄМОВІДНОСИН ЧОЛОВІКА ТА ЖІНКИ

Доп. - Бедріна Е., Гібнер Л. К., ЕФ-63
Наук. кер. – ст. викл. Сахно П. І.

Чоловіки та жінки відрізняються від один одного. Вони не гірші, не кращі один від одного – вони різні. Практично єдине, що у них є спільного – вони особи одного виду. Вони живуть в різних світах, діють вони, слідуя різним життєвим правилам. Це відомо кожному, але дуже не багато людей, особливо чоловіки, усвідомлюють це. Але істина саме така. Чоловіки та жінки будь-якої раси, виховані в будь-якій культурі та середовищі, постійно

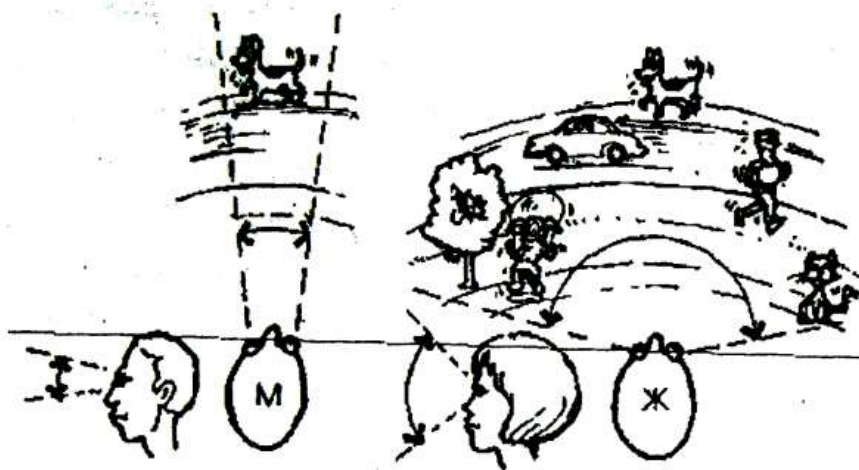

заперечуюють думку, поведінку, відношення, та переконання своїх партнерів.

Все це тому, що еволюція чоловіків та жінок протікала по різному, різними були обставини. Чоловік полював, жінка збирала. Чоловік захищав. Жінка нянчила. В результаті еволюція як тіла так і мислення йшла різними шляхами. Тобто тіло і структура мозку розвивалися в відповідності до виконуваних функцій. Тому чоловіки та жінки обробляють отриману інформацію, думають, вірять та поведуться по-різному. Якщо ви проігноруйте цю обставину, ви отримаєте головний біль, зустрінетесь з нерозумінням, і життя ваше принесе вам тільки розчарування.

Ми – різні, і це пов'язано з тим, що ми в процесі еволюції повинні були виконувати різні функції. Наприклад, жінка, хранителька гнізда, повинна помічати найменші зміни в поведінці своїх дітей, які можуть сигналізувати про біль, голод, поранення, агресію чи депресію. Жінки не ходили полювати, тому вони проводили більшу частину часу в суспільному середовищі, і саме тому вони краще спілкуються і розуміють один одного. Чоловік, він добувач, постійно полював, тому все їх тіло та розум пристосовані саме для цього. Наприклад, зір у чоловіків пристосований бачити дуже далеко(щоб слідкувати за жертвою на великих відстанях), бачить чоловік тільки вузький коридор(знову ж таки, щоб ніщо не заважало йому при переслідуванні), дуже добре у нього розвинута просторова орієнтація. Жінка навпаки не зможе зорієнтуватися в незнайомій місцині, якщо не спитає дороги, але завжди знайде яку-небудь річ в своїй ому домі(це зв'язано насамперед з тим, що жінка має набагато більший кут зору, ніж чоловіки, як це показано на малюнку).

Якщо ми зрозуміємо природу цих відмінностей, нам стане набагато легше жити, розуміючи один одного використовуючи наші здібності належним чином. Але в сьогоденнішому «політично-витриманому світ» признано, що чоловіки та жінки є рівними за всіма здібностями, і це тоді, коли наука (яка іронія) має достатньо фактів, щоб довести протилежне.

НАСИЛЬСТВО В СІМ'Ї

Доп. - Сапун Д.
Наук. кер. – доц. Іванова Т.В.

Тема попередження сімейного насильства вже багато років знаходиться у центрі міжнародного обговорення. У країнах Західної Європи і Північної Америки ця проблема більше двох десятиріч міститься в полі зору громадськості й тому досліджена набагато краще, ніж в Україні. До останнього часу в нашій державі було накладено своєрідне табу на обговорення як проблем насильства над дітьми та жінками, так і проблем насильства проти особистості в цілому. Окремі випадки, що ставали надбанням громадськості, трактувалися як дії маніяків або карних злочинців. Лише останніми роками суспільство починає усвідомлювати катастрофічні масштаби проблеми.

Впродовж останніх десятиріч рівень психічного неблагополуччя в країні різко зріс. У доповіді ЮНІСЕФ "Жінки в перехідний період" (1999г.) зазначається, що в умовах